

Sture

Danny

Joonatanin
äiti Emma

Murphy
Haapaniemi
= Hapanniemi

Viikuna

Musiikkikaupan
myyjä

Poliisi
Ali Suomalainen

Tillilän liiga -sarja

Tillilän liiga – Museokeikka

Tillilän liiga – Jalokivikeikka

Tillilän liiga – Allaskeikka

Tillilän liiga – Zombikeikka

Pohjoismaiden
ministerineuvosto on
rahoittanut tämän
teoksen kääntämistä

Ruotsinkielinen alkuteos *Dillstäligan – Zombiekuppen*

Copyright © Jens Lapidus & Hedda Lapidus 2021

Illustrations Copyright © Gustaf Lord 2021

Published by agreement with Salomonsson Agency

Suomenkielinen laitos © Karisto / Kustannusosakeyhtiö Otava 2023

ISBN 978-951-1-45180-8

OTAVA
KIRJAPAINO

Keuruu 2023

4041 0037
Painotuote

1

KUOLLEIDEN MESTARI

On eräs paikka nimeltä Tillilä, josta juuri kukaan ei ole kuullutkaan. Tillilässä asuu Joonatan. Hän pitää elokuvien katselusta ja keksintöjen tekemisestä. Äidin mielestä Joonatanin pitäisi aktivoitua. Se tarkoittaa, että hänen tulisi keksiä tekemistä ulkona ja olla enemmän muiden lasten kanssa. Suurin osa koulukavereista kuitenkin pitää Joonatania ja hänen keksintöjään hölmöinä.

Onneksi on sentään yksi ihminen, joka pitää Joonatanin keksinnöistä. Se on Zasha, josta käytetään toisinaan lempinimeä Z. Heillä on rosvokopla nimeltä Tillilän liiga. Joukossa on kolmaskin jäsen. Hänen nimensä on Pallo. Pallo ei ole aina kuulunut Tillilän liigaan. Alun perin Joonatan ja Z pitivät häntä ikävänä tyyppinä. Siinä he kuitenkin erehtyivät. Zashan mielestä on kummallista, että niin pääsi käymään, sillä Z ei koskaan erehdy.

On myöhäinen ilta. Z ja Pallo ovat Joonatanin luona. Tillilän liiga aikoo nimittäin pitää pyjamabileet.

Zasha on asetellut seitsemän limupulloa lattialle. ”Me juomme nyt nämä kaikki.”

”Eikö meille tule siitä karmeaa pissahätä?” Joonatan kysyy.

”Ei minusta. Olen sitä mieltä, että limu auttaa meitä pysymään paremmin hereillä. Parhaat keikat suunnitellaan suden hetkellä”, Zasha sanoo.

Joonatan yleensä nukkuu suden hetkellä, koska se on keskellä yötä. Mutta jos he täyttävät itsensä Zashan limulla, hän ei ehkä nukkuisikaan.

Silloin äiti kurkkaa sisään. ”Nyt teidän pitää harjata hampaat ja alkaa valmistautua nukkumaanmenoa varten.”

Ei sitten saadakaan mitään limua, Joonatan ajattelee. Hän on kuitenkin tyytyväinen, sillä nyt hän pääsee viimein testaamaan viimeisintä keksintöään. Se on tosi näppärä juttu, nimittäin hammastahnatuubi, jonka voi avata molemmista päistä. Hän on kehittänyt sen helpottamaan yökyläilyä. Joonatan on leikannut kaksi tuubia auki ja teipannut ne yhteen.

”Usein lavuaarin ympärille muodostuu jonoa ja ruuhkaa, kun pitäisi harjata hampaat, mutta nyt me vältymme sellaiselta. Kaksi harjaajaa saa

hammastahnaa samanaikaisesti”, Joonatan selittää voitonriemuisena.

”Voi miten hyvä juttu. Silloin on myös paljon helpompi saada viimeiset pisarat tuubista, sillä minulle käy yleensä niin, että puristan liian kovaa ja tahnaa lentää kylpyhuoneen peiliin”, Pallo sanoo.

”Kuulostaa siistiltä”, Z toteaa ja jatkaa: ”Minä keksin, mitä voisit kirjoittaa hammastahnalla kylpyhuoneen peiliin.”

”Mitä?” Pallo kysyy.

Zasha piirtää ilmaan Z-kirjaimen.

Kuten aina, Z hyppää Joonatanin sängylle ja pöyhii tyynyjä. Pallo ja Joonatan aikovat nukkua patjalla lattialla.

”Z nukkuu aina sängyssä”, Zasha julistaa.

Pallo ja Joonatan ovat tottuneet Zashan oikkuihin, vaikka he eivät tajuakaan, miksi juuri Z nukkuu sängyssä eivätkä he. Joonatanin syntymäpäivälahjaksi saamat puhallettavat patjat näyttävät kuitenkin oikein muhkeilta ja mukavilta. Joonatan odottaa, että saa vihkiä ne käyttöön.

He ryömivät peittojensa alle.

”Toin pistaasipähkinöitä, joita voimme mutustella”, Z sanoo ja ottaa esiin rapisevan pussin, joka on täynnä pähkinöitä. Pussista putoaa muutama suolainen kuori.

”Mehän pesimme juuri hampaat”, Joonatan sanoo.

Z kohauttaa olkapäitään ja kääntyy sen sijaan Pallon puoleen. ”Pallo, voisitko sinä kertoa kummitusjutun tai muuta hauskaa?”

Pallo nyökkää. ”Mielelläni, mutta se on tosi pelottava.”

Z ottaa pähkinän. ”Minua ei pelota mikään.”

Pallo vetää syvään henkeä ja aloittaa. ”Olipa kerran mies nimeltä Sverker. Hän työskenteli haudankaivajana ja asui täällä Tillilässä lähellä hautausmaata. Hänellä oli vain yksi lapsi, tytär, ja hän rakasti tyttärtään eniten koko maailmassa. Tyttö kuoli kymmenvuotiaana keuhkotautiin, ja Sverkerin oli pakko kaivaa hänelle hauta. Sen jälkeen mies ei enää milloinkaan ollut entisensä. Sverker

tuli hulluksi surusta. Hän ei ollut enää koskaan tekemisissä muiden ihmisten kanssa, ja hän alkoi puhua itsekseen. Tukka kasvoi pitkäksi, parta muuttui takkuiseksi ja hän laihtui luurangoksi. Kului vuosia ilman, että Sverker puhui kenenkään kanssa. Tillilässä huhuttiin, että Sverker kaivoi täydenkuun aikaan hautoja auki ja luki loitsuja kuolleille.”

Pallo katseli ympärilleen. Joonatanin mielestä tarina oli tosi pelottava, mutta hän halusi kuulla, miten se jatkuisi.

”Sverkeristä tuli kuolleiden mestari. Aina täydenkuun aikaan hän hallitsi kuolleita, jotka seurasivat hänen käskyjään kuin elävät.”

”Nyt ne kuolleet epelit ovat varmaan jo historiaa, vai mitä?”

Zasha piipittää sängystään.

”Siitä ei ole varmuutta”,
Pallo sanoo
vakavalla
äänellä.

”Olen kuullut, että vielä nykyäänkin ne kuljeskelevat ympäriinsä kädet kohotettuina aina, kun täysikuu paistaa. Niillä on rikkinäiset vaatteet ja harmaat kasvot, kuten silmätkin.”

”Missä ne sitten liikkuvat?” sängystä kuuluu värisevällä äänellä.

”Hautausmaalla. Niitä kutsutaan zombeiksi”, Pallo kuiskaa käheällä äänellä. ”Olin siellä yhtenä iltana, ja näin niitä niin paljon, että siellä oli ahdasta kuin Tillilän palloseuran matsissa. Ja yksi zombeista alkoi...”

”No niin, ei sillä, että minua pelottaisi tai mitään, mutta olen takuulla tällä hetkellä yksi seitsemästä maailman väsyneimmästä ihmisestä”, Z keskeyttää ja haukottelee pitkään, ainakin 37,3 sekuntia.

”Lopeta Zasha, haluan kuulla lisää, tähän on ihan huippukiinnostavaa. Et voi olla niin väsynyt”, Joonatan sanoo.

”Kylläpä olen, ja nyt me lopetamme, kräks.” Z sulkee silmät ja päästää suustaan kummallisen äänen. Ilmeisesti sen on tarkoitus kuulostaa kuorsaamiselta.

Joonatan katsoo Palloa, ja molemmat hymyilevät. Ehkä Zasha ei keskeyttänyt Pallon tarinaa vain väsymyksen vuoksi, Joonatan miettii.

He sanovat toisilleen hyvää yötä ja sammuttavat valot.

2

UUSI PERINNE

Jostakin kuuluu ääntä. Joonatan havahtuu hieman. Hän vetää peittoa korvien yli, mutta ääni kuuluu siitä huolimatta.

Raaps, raaps.

Joonatan ei ehtinyt nukkua kauan. Hän on hyvin väsynyt ja haluaisi jatkaa uniaan.

Raaps, raaps.

Mikä se oikein on?

”Zasha, sinäkö täällä metelöit?” hän kuiskaa.

”Joo, vähäsen. Olen saanut kaikkien aikojen kovimman idean”, Zasha suhahtaa.

”Millaisen?” Joonatan mutisee avaamatta silmiään.

”Olen keksinyt jotain, mistä saan vielä Nobel-palkinnon.”

”No mitä?”

”Kannattaa raapia seinää, kun on univaikeuksia. Silloin väsyä ja nukahtaa”, Z kuiskaa jännittyneellä äänellä.

Joonatan ei ymmärrä mitään. ”Minä nukuin jo”, hän sanoo.

”Mutta et nuku enää”, Zasha jatkaa ja raapii tapettia niin kovaa, että se kuuluu varmaan äidin huoneeseen asti.

Keksintö ei tee Joonataniin suurta vaikutusta. Ehkä se johtuu siitä, että hänet on herätetty keskellä yötä, tai siitä, ettei tuollaisilla ideoilla voiteta Nobel-palkintoja.

”Minulla on muitakin ideoita”, Z sanoo ylpeänä. ”Kirjan voi esimerkiksi lukea takaperin. Siinä vasta väsyinkin. Silloin on ihan superväsynyt. Itse asiassa yksi seitsemästä koko Tillilän väsyneimmistä ihmisestä.”

Pallo nukkuu yhä.

”Mutta Zasha”, Joonatan sanoo. ”Minä olen jo superväsynyt. Haluan nukkua.”

”Äh”, Zasha jatkaa lörpöttelyään. ”Meillähän on yökyläilyperinteitä.”

”Millaisia perinteitä?” Joonatan ihmettelee.

”Pelleileminen.”

Joonatan nousee istumaan. ”Mitä tarkoitat?”

”No tietysti sitä, että voisimme hiipiä Hapanniemen ovelle ja soittaa piloillamme ovikelloa.”

Hapanniemi, tai oikealta nimeltään Murphy Haapaniemi, asuu Zashan ja Joonatanin naapurissa.